BUITENBAND

Orgaan van de Verening van Gepensioneerden ANWB

Zestiende jaargang
december 1996
Verschijnt 4 x per jaar

Redactie
Tine den Boer
Gerda Borsje
Jan Korstjens (eindred.)
Puck de Rover
Harry de Vré

Vaste medewerkers
Bram Roozendaal
Mario Wijnvoord

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mevr. J.Dorpema-Harmsen, voorzitter
A.C.H. Dona, vice-voorzitter
mevr. H. Brehler, secretaris
mevr. G.N. Borsje, 2e secretaris
mevr. J.M. Voorwerk-Jonkman, penningmeester
L.W.M. de Groot, lid

Secretariaat
Mgr. Bekkerslaan 821
2286 EJ Rijswijk
Tel. 070 - 393 87 19

Postrekening
t.n.v. Penningmeester VG-ANWB
onder nr. 3816027

Kopij voor maartnummer
Inzenden uiterlijk 1 febr. 1997
naar redactie-secretariaat:
mevr. F.J. Noordervliet
P. Gabrielstraat 17
2596 VA Den Haag
Tel. 070 - 324 74 33

Netwerkjes in 1997

"Neem de ledenlijst en bel eens een oud–collega in uw omgeving. Zó zouden wij in het Nieuwe Jaar "netwerkjes" kunnen vormen waarmee de interne samenhang van onze Vereniging nog kan worden versterkt" – aldus onze voorzitter op pag. 3. En... noteer de Verenigingsdagen, pag. 4.

Tine EXCLUSIEF ...!!!

Minder vet en lekker pittig. Geluk woont in een zakje KLENE. Onweerstaanbaar na metamorfose. Zuiniger in gebruik. Tsjakka; uitneembaar. Back to the fifties. Port Salut, hemelsmild. Us Molke (onze melk), Us Tsiis (onze kaas). Mmmmonsterlijk lekker. Tine in Kartoffelland; Préparation: voir sur le côté.

Medezeggenschap gepensioneerden

"De Ouderenorganisaties vinden dat de positie van gepensioneerden in de pensioenwetgeving en in de meeste pensioenregelingen onvoldoende tot zijn recht komt. Vooral de medezeggenschap van gepensioneerden moet beter worden geregeld" – aldus deskundigen op de Studiedag "Ouderen en de 700 miljard, pag. 10 en 11.

ANWB

PROVINCIES ZEELAND

Luctor et emergo ... bijna veertig eeuwen lang is Zeeland werkelijk land voor de zee geweest. Waterrampen hebben door de eeuwen heen Zeeland zowel vernield als gevormd. Toch begon de geschiedenis van Zeeuwsch–Vlaanderen al 9000 jaar voor Christus.

Op de duinrand die breder was en verder zeewaarts lag, vestigden zich omstreeks 2000 v. Chr. de eerste bewoners van Zeeland. Het was een jagersvolk; stenen pijlpunten zijn gevonden in de Westerschelde.
Ook de Romeinen verbleven er aan het begin van onze jaartelling. Domburg was voor hen een belangrijke in– en uitvalshaven naar Engeland. Drie eeuwen na Chr. werd Zeeland grotendeels overstroomd; van bewoning kon toen geen sprake meer zijn.

Zeeland herleeft

Van de achtste tot de tiende eeuw kwam er weer wat handelsverkeer met Engeland op gang. Op schorren en slikken vonden schapen voedsel; er ontstond wolhandel. Door de kerstening breidden abdijen en hun kloosterlingen hun invloed uit. Monniken legden de grondslag voor goed opgezette landbouw. De welvaart nam toe, architecten, schilders en beeldhouwers vonden een goed klimaat. Kleine eilanden groeiden door indijking aaneen tot grotere gebieden.

Het bestuur

Tot omstreeks de 14e eeuw werd het gezag over Zeeland uitgeoefend door de graven van Vlaanderen. De graven van Holland, die omstreeks de 12e eeuw machtige heren waren geworden, zagen wel toekomst in Zeeland. Een gebied waarin rijke handelsstenden lagen die ook strategisch van belang waren. Na een lange strijd moesten de graven van Vlaanderen in 1323 afstand doen van alle rechten op Zeeland. Willem III was de eerste die zich graaf van Holland en Zeeland mocht noemen. Daarna bleven Holland en Zeeland altijd met elkaar verbonden. In de Tachtigjarige oorlog verklaarden de steden Vlissingen, Veere en Arnemuiden zich al snel voor de prins. Middelburg met zijn abdij die over een groot deel van Walcheren heerste, koos de zijde van Spanje. Na een lange belegering moest het zich bij de prins aansluiten. Goes en Tholen volgden, evenals Zierikzee. Zeeuwsch–Vlaanderen bleef in Spaanse handen en maakte tot 1814 deel uit van het Vlaamse gebied. In 1814, bij de stichting van het Koninkrijk der Nederlanden, werd Zeeland een provincie en Zeeuwsch–Vlaanderen werd eraan toegevoegd. Erg Zeeuws voelden de bewoners zich echter niet. In 1919 gingen er in België stemmen op om Zeeuwsch-Vlaanderen te annexeren. Petrus Dieleman, lid van de Gedeputeerde Staten, stelde een vlammende proclamatie op. Van "d'aloude eendracht" begon toen iets te dagen.

Het water en Zeeland

Een gemeenschappelijke eigenschap van alle Zeeuwen lijkt wel hun onverzettelijke inzet om telkens na een overstroming opnieuw te beginnen. En overstromingen zijn er vele geweest. Om enkele van de grootste te noemen: aan het eind van de 14e eeuw ontstond in Zeeuwsch–Vlaanderen de Braakman; in 1500 en 1532 werd Noord–Beveland ge-

Het laatste, grootste, en ook moeilijkste Delta–werk was de afdamming van de Oosterscheldemonding. De stormvloedkering werd het nieuwe waterbouwkundige fenomeen: open bij normale omstandigheden en te sluiten bij zeer hoge waterstanden.

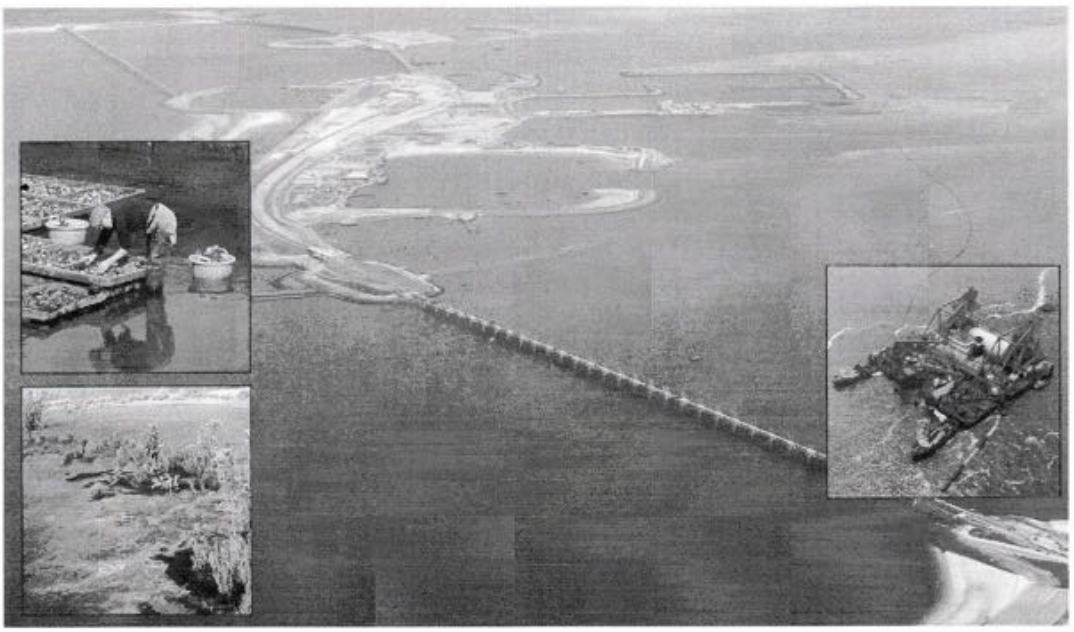

troffen evenals Tholen. Bij de Allerheiligenvloed in 1570 ging het land van Saeftinge ten onder. Gedurende de Tachtigjarige Oorlog werden in Zeeuwsch-Vlaanderen grote stukken land onder water gezet. Maar steeds werd er ingepolderd. Rond 1610 werd de Gouwe afgedamd zodat Schouwen en Duiveland gaandeweg aan elkaar konden groeien. Na de watersnoodramp van 1953 kwam in 1958 de Deltawet tot stand; de aanleg van waterkeringen die Zeeland veiligheid konden bieden.

Bronnen van inkomsten

Zeeland beleefde zijn gouden tijd in de 16e en 17e eeuw. Talrijke monumenten drukken nu nog hun stempel op steden als Middelburg, Veere, Zierikzee, Tholen, Vlissingen en Brouwershaven. De 18e eeuw bracht economische teruggang maar opleving op terreinen van wetenschap. De landbouw is voor Zeeland altijd belangrijk geweest evenals de visserij. Industrie en nijverheid kwamen tot leven aan het eind van de 19e eeuw. Er kwamen betere verbindingen o.a. de spoorlijn van Bergen op Zoom naar Goes, later doorgetrokken tot Vlissingen. Er kwam een stoomtram en Tholen werd verbonden met Noord-Brabant door een brug over de Eendracht. Mede door de Deltawerken is de laatste tijd de recreatie een grote bron van inkomsten. Behalve strandgenoegen en de stilte van natuurgebieden zijn er ook veel mogelijkheden voor watersporters, fietsers en kampeerders. Bovendien telt Zeeland veel rustieke en indrukwekkende stadjes en steden, een bezoek zeker waard.

FRANKJE

Met dank aan de Provincie Zeeland.

Doel 1997:

"Versterking van interne samenhang van onze Vereniging"

De laatste maand van 1996 is aangebroken en zoals gewoonlijk denken wij terug aan hetgeen dit jaar ons gebracht heeft. Ook nu weer zijn ons helaas enige leden ontvallen. En ik realiseer me dat voor een aantal van onze leden het verdriet over het verlies van een dierbare overheerst. Wij, oud-collega's en medeleden van deze vereniging, leven van harte met hen mee en wensen hun de nodige veerkracht toe om verder te gaan.

Maar gelukkig zijn er ook goede gebeurtenissen te melden: er zijn ook weer nieuwe leden bijgekomen. Verder denken wij met plezier terug aan de gezellige nieuwjaarsreceptie waarmee we dit jaar begonnen. In het ANWB-museum in het hoofdkantoor in Den Haag deze keer. Voor ons een erg geschikte en gezellige ruimte. De ANWB had voor heerlijke hapjes en drankjes gezorgd en de belangstelling was groter dan in voorgaande jaren. Een geslaagd experiment dus, waarmee wij in 1997 willen doorgaan. Ik kan dan ook hierbij aankondigen dat onze eerste bijeenkomst in 1997 zal plaats vinden op 9 januari, van 14.00 tot 16.00 uur, zoals gezegd weer in het museum in het ANWB-hoofdkantoor. Het bestuur hoopt dan velen van u te mogen begroeten!

Wij denken ook terug aan een ononderbroken en goed verlopen jaarvergadering, deze keer weer op zaterdag. Een vergadering die door een behoorlijk aantal leden werd bijgewoond. En de excursie in augustus trok maar liefst bijna 200 deelnemers: een record aantal!

Het gaat dus niet slecht met de belangstelling binnen onze vereniging, maar het bestuur denkt dat het nog beter zou kunnen. Wij constateren dat het veelal dezelfde leden zijn die aan de verenigings-activiteiten deelnemen. Er is jammer genoeg een (te) grote groep leden van wie wij niets horen of zien. Van sommigen is dat verklaarbaar: vroeg of laat komt voor ouderen het moment waarop het te moeilijk wordt zich te verplaatsen en actief mee te doen. Maar uit ervaring weten wij dat dit niet automatisch tot het verlies van belangstelling leidt. Integendeel, wij weten dat velen van die leden "er graag bij willen blijven horen" en een telefoontje of bezoekje roept meestal dankbare gevoelens op. Het bestuur doet zijn best om zoveel mogelijk contacten te onderhouden, maar is helaas niet bij machte om alle leden te bereiken. En omdat wij ook de andere "stille" leden meer bij onze vereniging willen betrekken, doe ik een beroep op u allemaal om ons daarbij te helpen. U hebt onlangs een nieuwe ledenlijst ontvangen. Daarin kunt u de oud-collega, die u misschien uit het oog verloren was terugvinden. Zou het dan niet leuk zijn om die collega weer eens op te bellen of er een praatje te gaan maken? Daarom vraag ik u: neem de ledenlijst, pak de telefoon en bel eens iemand in uw omgeving. De kans is groot dat hij of zij het erg aardig vindt weer iets uit de ANWB-hoek te horen. Op deze manier zouden er "netwerkjes" gevormd kunnen worden die meehelpen ons doel te bereiken, namelijk versterking van de interne samenhang in onze vereniging.

"Neem de ledenlijst en bel eens iemand in uw omgeving. Netwerkjes kunnen meehelpen ons doel te bereiken" – de voorzitter.

Over deze doelstelling heb ik dit jaar ook eerder gesproken, namelijk tijdens de nieuwjaarsreceptie en in de jaarvergadering. Het bestuur heeft zich herhaaldelijk het hoofd gebroken over de vraag hoe wij dit doel kunnen bereiken. Ervaringen uit het verleden waren helaas weinig bemoedigend. Wij zouden het fijn vinden als ik u over een jaar zou kunnen melden dat de hierboven beschreven aanpak wèl van de grond komt en succes heeft. Er zijn al enkele leden die zich bereid verklaard hebben aan ons plan mee te doen en wij hopen dat velen van u ons binnenkort zullen melden dat zij er al mee begonnen zijn. Het is onnodig te zeggen dat u ook zelf het initiatief mag nemen om ons, bestuursleden, te bellen. Ieder van ons is graag bereid u te woord te staan als u iets te vragen of te zeggen hebt, of als u gewoon eens een praatje wilt maken.

Over enkele weken is dit verenigingsjaar ten einde. Hoopvol nemen wij onze ideeën mee naar het volgende. Namens het bestuur wens ik u allen gezellige Kerstdagen en een gezond en gezegend 1997 toe!

Juuke Dorpema-Harmsen

Kom naar onze Verenigingsdagen!

9 januari:
Nieuwjaars-receptie in het ANWB-hoofdkantoor, Den Haag. Met bezoek aan het Museum.

11 april:
Algemene Ledenvergadering van de VG-ANWB, in het restaurant van het ANWB-hoofdkantoor. Met gezamenlijke lunch.

In augustus:
Jaarlijkse Excursiedag. De dag in augustus hoort u nog.

Nieuwjaars-receptie: 9 januari
Op 9 januari organiseert het bestuur van de VG-ANWB de inmiddels traditioneel geworden Nieuwjaars-receptie ditmaal in het ANWB-hoofdkantoor in Den Haag, vanaf 14.00 tot 16.00 uur. Wij komen bijeen in het Museum in gebouw A, via de Rotonde, waar u het dichtst bij het museum bent.

Alg. Ledenvergadering: 11 april
Op 11 april wordt in het Restaurant van her ANWB-hoofdkantoor in Den Haag de 18e Algemene Ledenvergadering van de VG-ANWB gehouden. De uitnodiging en de vergaderstukken worden u tijdig toegezonden. De leden wordt verzocht om 10.00 uur aanwezig te zijn; de vergadering begint om 10.30 uur. Wij lunchen gezamenlijk, uitstekend en gezellig.

Excursie in augustus
De plannen voor de Jaarlijkse Excursie worden momenteel uitgewerkt. Onze excursies zijn óók ontmoetingsdagen. En daarvoor moet tijd en ruimte zijn, in een gezellige sfeer.
Zodra het excursieplan is vastgesteld ontvangt u alle bijzonderheden.

Reiskosten-regeling
Zoals gebruikelijk kunnen de reiskosten – op basis van 2e klas trein en eventueel tram/bus – zonodig bij de penningmeester worden gedeclareerd.
Wanneer men per auto komt geldt de reiskosten-vergoeding voor de bestuurder van de auto. Niet voor de meerijdende passagiers in de auto. Deze kunnen wel hun persoonlijke kosten voorafgaande en volgende op het "carpoolen" declareren.

Tenslotte:
vragen wij, zonodig, de aandacht voor de accept-giro's voor het lidmaatschap van de VG-ANWB. Deze accept-giro's zijn door de penningmeester in november jl. verzonden.
Gaarne tot ziens, op onze Verenigingsdagen.

Brief van Sociale Verzekerings bank van september 1996

Enkele leden hebben ons naar aanleiding van deze brief vragen gesteld. Een korte toelichting hierop is misschien ook voor anderen van belang. Voorop staat het doel van de "Wet boeten en maatregelen enz." namelijk: fraude opsporen en tegengaan. Tegen die achtergrond moet de aangifte-plicht, zoals in de brief omschreven, worden gezien. Alleenstaande gepensioneerden krijgen meer AOW-pensioen dan gehuwden – of anderen die samen één huishouden vormen – per persoon ontvangen. Zoals uit de gegeven voorbeelden blijkt heeft de leefsituatie invloed op het AOW-pensioen. Vandaar dat veranderingen in die situatie moeten worden gemeld.
Een wijziging in de leefsituatie kan ook invloed hebben op de vraag of iemand al dan niet in het Ziekenfonds kan blijven. Wanneer bijvoorbeeld van "tweeverdieners" één van beiden een inkomen heeft dat boven de ziekenfondsgrens ligt, dan kunnen zij geen van beiden ziekenfonds verzekerd zijn. Ook om deze reden moeten dus wijzigingen in de leefsituatie worden gemeld.

De melding moet binnen 4 weken gebeuren; nalatigheid wordt gestraft.

In de toelichting schrijft de SVB, onder het kopje "Ongeacht uw leefsituatie moet u de SVB melden: ..... -wijziging van uw inkomen". De vraag is nu: valt een wijziging door de toeslag op het aanvullende ANWB-pensioen hier ook onder? Deze vraag heb ik aan de SVB voorgelegd en ik kreeg het volgende antwoord. Met "wijziging van het inkomen" is bedoeld het verkrijgen van een ander, een nieuw inkomen uit arbeid of pensioen, niet de enkele indexatie-toeslag die berust op toepassing van het pensioen reglement. Het bedrag van het inkomen speelt onder andere een rol bij gepensioneerden met een partner jonger dan 65 jaar; zie het voorbeeld in de toelichting van de SVB. Het is ook van belang voor de ziekenfondsverzekering. De ziekenfondsgrens wordt jaarlijks vastgesteld; voor 1997 is de grens gesteld op *f* 35.300.–.
Samenvattend:
- Iedere wijziging in de leefsituatie moet worden gemeld.
- Wanneer het inkomen van een alleenstaande, die nu ziekenfondsverzekerd is, ook mèt pensioentoeslag beneden de ziekenfondsgrens blijft, dan hoeft het gewijzigde bedrag niet gemeld te worden. Hetzelfde geldt wanneer een particulier verzekerde ook nà de verhoging van de ziekenfondsgrens particulier verzekerd blijft.
- Maar verandert het inkomen ten opzichte van de ziekenfondsgrens – naar boven of naar beneden – dan moet dat wèl bij de SVB worden gemeld.

Hebt u nog vragen, dan kunt u zich het beste in verbinding stellen met het SVB-kantoor in uw district.

J.D.H.

Uit de oude schoenendoos

Op 30 juni 1944 telde de ANWB 133.671 leden. Ondanks de moeilijke bezettingsjaren draaide de ANWB door, en groeide zelfs. Ik denk daar wel eens aan als ik op de TV de aanmoediging zie: "Als je van Nederland houdt, wordt je lid van Natuurmonumenten". Zó dacht men in de bezettingsjaren over de ANWB, een puur Nederlandse Vereniging, van "vreemde smetten vrij".
Tot september 1944 kon de ANWB nog veel voor de leden doen. Er waren toeristische dagtochten, bondskampeerboerderijen omdat je in een tent of boot niet mocht overnachten, en een ANWB-tentenfonds omdat tenten en kampeeruitrusting bij derden niet konden worden verzekerd (verzekeraars zagen daar toen niets in). In 1944 werd het ANWB-mentorkorps voor beginnende kampeerders opgericht. Op 17 september kwam het bondswerk tot stilstand; de verbindingen waren verbroken.
Vanaf de bevrijding van zuidelijk Nederland veranderde onze "wereld" plotseling en compleet. De oorlog, richting het oosten ging door. De Geallieerden, onze bevrijders, stonden voor een gigantische bevoorradingstaak, ook ten bate van de Nederlandse bevolking. Er werd dus "pittig" gereden over onze toch al drukke en smalle wegen. Ongelukken bleven niet uit. Een collega F. Boetekees van Bewegwijzering herinnert zich dat de ANWB aanmaande tot vrijwillige snelheidsbeperking. Men dacht nog even: "kan dat wel, zo'n Nederlands vingertje omhoog als ze je komen bevrijden?".
Het bord kwam er: Don't try to establish a speed record, this road is not a race track"

K.

BEDRIEGERTJES VAN ROOZENDAAL

KERSTKAARTEN

Drie kaartjes zitten er in de envelop. Zomaar, cadeau. Kerstkaartjes om te versturen in bijpassende envelopjes. 'Prettige Kerstdagen en een Gelukkig Nieuwjaar' staat erop. Telkens met hoofdletters. Als in schoonschrift geschreven op een achtergrond van winterlandschapjes. Landelijke tafereeltjes van dik besneeuwde karresporen en weitjes.
Naakte bomen met kuifjes van sneeuw. Een eenzaam huisje. Alles gekaderd in een quirlande van hulst. Ochtendplaatjes, de dag is zichtbaar pril.
Er is nog geen vlokje van de kale takken geblazen. De sneeuw op het pad is ongerept. Geen mens heeft er een voetstap ingedrukt. Geen vogel is erin rondgestapt. Het roodborstje heeft nog niet tegen het raam getikt.
Op het ene kaartje zit het op een vogelhuisje. Op de andere op de witte kuif van een boomtak. Als hier al mensen wonen, hebben ze nog geen stap buiten de deur gezet. Waarom zouden ze ook. Buiten is het koud. Binnen brandt de kachel. Uit de schoorsteen kringelt rook. De lichten zijn aan.
Van een post-modern tafereel kun je niet spreken. Het zijn plaatjes van het vorige *fin-de-siècle*. Maagdelijke landschapjes met huisjes van hout of gekromd vakwerk onder mollige randen van sneeuw. Ze verbeelden iets Oostenrijks of Zwitsers. Altijd iets van een stukje platteland in sprookjessfeer. Vooral geen stadsgezichten. Stel je voor. Daar huist de commercie en regeert de middenstand in glimmende straten. Onder serpentines van lampjes, kerststerren en glitter. En *jingle bells* uit de luidsprekers. Traditioneel de kerstsfeer van de winkeliersvereniging. Maar je bedenkt toch geen wenskaart met de verlichte etalages van Blokker, Etos en de Konmar. Dat is zoiets als een kunstboom zonder geur en met naalden van polyetheen.
Mijn drie kerstkaartjes zijn dus *classics*. Prototypen. Geheid storten vrienden, familie en kennissen deze dagen een lawine van hetzelfde soort over ons uit. Allemaal sneeuwgezichten en dorpen vol kromme huisjes van een hoog Dickens en Anton Pieck-gehalte. Alle jaren sieren wij er de deuren mee op. Ter ere van alle relaties die ons niet vergeten. Al weet je vandaag niet of je daar wel goed mee doet. Kerstkaarten zijn *not done*. Vanwege het milieu. Kerstkaarten kosten bomen en energie. Die dienen we te sparen. Wil het tenminste goed met ons aflopen. De goede wensen voor Kerst en Nieuwjaar zou je nu het beste per *e-mail* kunnen melden. De groeten digitaal bij je vrienden binnen laten lopen. Dat kost minder en 't doet meer. Sneller gaat het ook. De postbode op de fiets legt het af tegen de elektronische snelweg.
Maar ik heb deze ondergesneeuwde kerstkaartjes uit de brievenbus gehaald. Ongevraagd drukwerk dat niet wordt teruggegeven. Ik sta ermee in de lift van ons *Verwenhuis* als ook de huisdokter instapt. 'Van Alzheimer,' duid ik hem. 'Ja, weer met een acceptgirokaart. Bij Alzheimer vergeten ze je niet. Ook niet met de beste wensen.' Ach, zegt de dokter, onderweg naar 'zijn' oudjes, 'dat helpt toch niks. Alzheimer krijgen ze toch wel.' En hij zal het toch moeten weten.

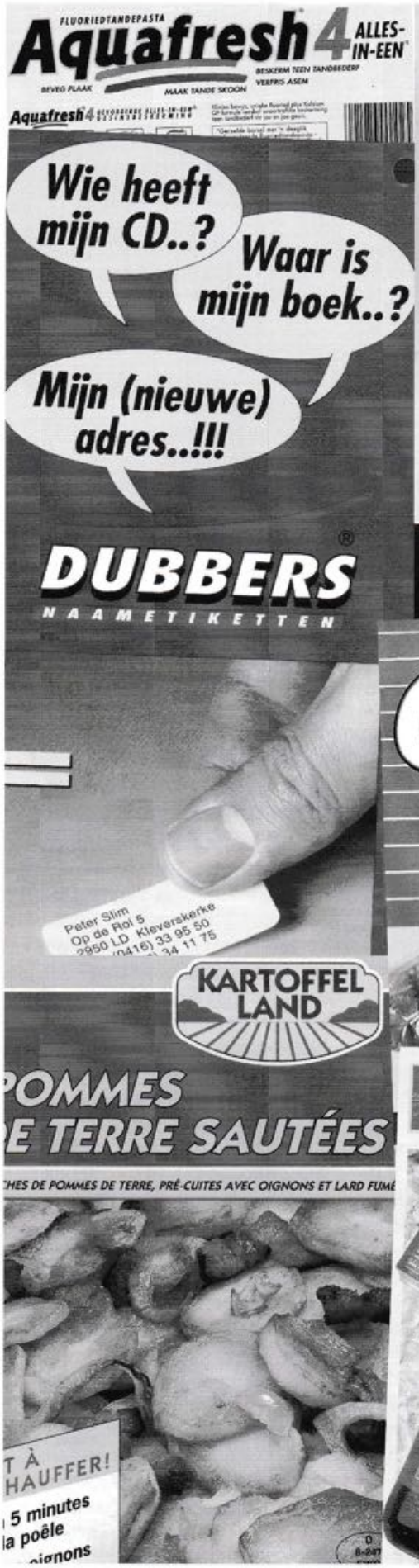

NIEUW

A is van aquafresh
B blijf even bij de les
C de crèmes voor dag en nacht verr

D is van Dobbelman
E een die witter kan
F de frisdrank helemaal vernieuwd

G is het glaasje sap
H heilzaam voor de dronkelap
I van inventief vernieuwd

J jeans blijft bij de tijd
K kaas subtiel bereid
L de luiers allemaal vernieuwd

M N O P
pap nieuwer kan het niet

Q R S T
thee zo tropisch en zo exclusief

U ach u weet het wel
V van uw TV–toestel
W owee X IJ Z

ik vraag me dikwijls af
wie zwaait de toverstaf
ik word dolgraag totaal vernieuwd

Tine den Boer

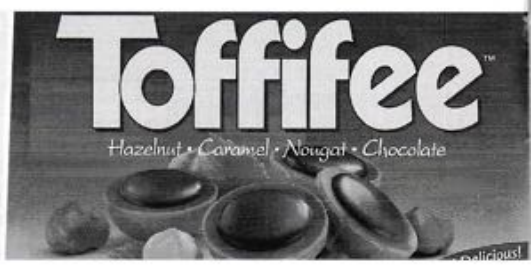

ENTHOUSIAST
OVER
ZIE OOK DE FOLDER IN DE WINKEL
PANTY
2 STUKS
MET TUSSENSTUK
vermicelli
MILSANI
halfvolle
mel
ppelsientje
sinaasappelsap
en ongezoet, rijk aan vitamine C
olle
nelk
100% PUUR SAP
KWALITEITSGARANTIE
OIS CASSÉS
Fanta
1.5L
orange
LIGHT

Pensioen Privé

Goed dat je er bent !
Hans Bouma.

Andries en Nel Bulterman
40 jaar getrouwd

Waar kun je elkaar beter ontmoeten en leren kennen dan op de Dam in Amsterdam. En met "tulpen uit Amsterdam" vraag je dan "wil je met me trouwen". Zo is het wellicht niet helemaal gegaan. Zeker is dat Andries en Nel elkaar op 14 september 1956 het ja-woord gaven. De gelukkige bezegeling van hun samenzijn resulteerde in zes zoons en één dochter. Andries werkte met veel plezier bij de Wegenwacht. Aan die tijd houdt hij nog goede en sportieve herinneringen over. Helaas moest hij door ziekte zijn werkzaamheden staken. Een aangepaste eengezinswoning was in Friesland eenvoudiger te krijgen en dus verhuisden zij in 1972 naar Surhuisterveen waar zij volop genieten. De veertig jaren samen zijn werd gezellig met kinderen en kleinkinderen gevierd. De goede wensen en een kleine attentie van de VG-ANWB hebben naar wij weten hierbij ook bijgedragen.

Joop en Riet Kersten
40 jaar getrouwd

Wychen kreeg een nieuwe burgemeester; een waar feest en een grootse intocht. Daar zag amor zijn kans... hij

schoot zijn pijl af en het was raak. Op 24 november 1956 zeiden ze "ja" tegen elkaar en ook dat was een blijde intocht in een leven met en voor elkaar. Joop was sedert 2 augustus 1954 werkzaam bij de Wegenwacht met standplaats Aalsmeer. Toen de route Arnhem-Elten werd geopend ging hij daar rijden en verhuisden ze naar Zevenaar. Maar Wegenwachten zijn ambulante mensen en dus ging Joop als verkeerswacht in 1963 naar het W.W. station "Planken Wambuis". Hun huwelijk werd gezegend met drie dochters en inmiddels hebben ze ook nog 2 kleindochters. Dat betekent voor Joop goed verwend worden. Na 36 jaar altijd klaar staan voor anderen, met veel plezier weliswaar, ging Joop in 1990 met de VUT. Hij en zijn Riet kunnen nu van een welbesteed leven genieten en met de caravan op stap gaan. Ze hopen dat nog tot in lengte van dagen te doen. Het feest, ter gelegenheid van het 40 jarig huwelijk, met kinderen, kleinkinderen en naaste familie, blijft een onvergetelijke plaats in hun leven innemen.

Johan en Annie
Van Langeveld
50 jaar getrouwd

Waarom zou je het ver zoeken als het ook dichtbij is te vinden. Zo verging het Jan en Annie. Ze waren buren. Johan woonde er al en toen kwamen de nieuwe buren. Annie werd zijn buurmeisje; kwam, zag en overwon. In mei 1943 hebben ze zich verloofd en nog geen veertien dagen later bevond Johan zich op transport naar Duitsland nadat hij was opgepakt. De scheiding duurde twee jaar en de contacten per brief waren zeer moeizaam. In juli 1945 kwam hij weer thuis; het was wel even wennen. Maar wat diep zit is niet zo gauw verdwenen en op 30 oktober 1946 zijn ze getrouwd. Nog geen huis, dus inwonen bij schoonmama. Na acht jaar kregen ze een woning toegewezen, maar geëist werd dat hun oude huis leeg werd opgeleverd. Dat was geen enkel bezwaar, moeder ging dus mee. Zij kregen een zoon. Van een drie-kamerwoning naar een vier-kamerwoning was toen een luxe. Johan kwam in 1959 als technochef in dienst van de ANWB. Van de – voor Rotterdammers bekende – "blauwe tent" ging hij via pre-fab naar de Walenburghof. Hij vond het een interessante tijd. Nederland motoriseerde en er was altijd veel werk aan de techno-winkel. Technische ontwikkelingen zijn hem blijven boeien. Na 25 dienstjaren noopte zijn gezondheid hem afscheid te nemen van de ANWB. De trouwdag van 50 jaar geleden werd opnieuw gevierd met de kinderen en kleinkinderen.

FRANKJE

PERSONALIA

Nieuwe leden
De volgende leden heten wij van harte welkom:
J.A.A.M. Kemps, Jonathan 1, Oirschot, telefoon 0499.571785.
M.A. de Lijser, Haanwijk 33, Harmelen.
R.A.M. Sweele, Leharstraat 1, Den Haag.
Mv. E.M. Verheijen-Nootebos, Burg. Patijnlaan 152, Zeist, telefoon 030.6960487.
W.K. Verhoog, Maansteenpad 102, Leiden, telefoon 071.5323279.

Overleden
Mv. W. van Proosdij-Kientz, Fin.Adm., Leidschendam.
J.J.M. te Riele, Wychen.
H. Smits, Wegenwacht, te Haaren.
Velen van ons zullen aan deze collega's goede herinneringen bewaren.

Ziekenzorg

Het is donderdagmiddag en ik fiets, heerlijk in de zon, richting tennisbaan. Een weg die ik jaar en dag gefietst heb, maar die sinds kort, hetgeen ik niet weet, is veranderd in één–richtingsverkeer. Bij het kruispunt, waar ik af moet slaan, zie ik dat het licht op groen staat. Ik spurt om dit te benutten. Maar links uit de straat komt een auto.... Die auto moet rechtsaf en heeft dus ook "groen"....

Hij doemt vlak voor me op en in een reflex gooi ik mijn stuur om. Beter op de straat gekwakt dan onder een auto. Ja, ja! Als een blok val ik op mijn fiets, het handvat van mijn stuur voel ik in mijn borst dringen en even wordt alles zwart. Dan hijsen twee behaarde mannenarmen me omhoog "gut mevrouw, ik schrik me dood. U mag hier helemaal niet rijden". Heeft U zich bezeerd?! "Nee, het gaat wel", stuur wordt rechtgebogen en man stapt weer in auto.
Ik strompel naar de tennisbaan, waar ik wordt gelaafd met thee en medeleven, blijf op het terras zitten en wordt later onder escorte thuisgebracht, waar ik op de bank in de huiskamer neerplof. De pijn in mijn borst wordt erger en onder druk van mijn familie ga ik de volgende dag naar het ziekenhuis en daar begint de victorie!
Na een dik half uur met nog een paar anderen gewacht te hebben, komt er een jongeman die onze gegevens noteert en zegt dat we weer plaats kunnen nemen. Tegenover mij zit een vader met z'n zoon van negen, die een pols gebroken heeft. Het kind probeert flink te zijn, maar huilt toch zachtjes.
Er gaat nog een kwartier voorbij zonder dat er iets gebeurt, en dan, eindelijk, komt er een "witte jas" aan. Een rijksgenoot die kennelijk nog behoort tot de categorie die mij verwijt dat mijn voorvader de zijne een eeuw geleden heeft uitgebuit, beveelt me binnen te komen.
Hij verwijst zwijgend naar een stoel, dus neem ik aan dat ik mag gaan zitten. Uit de hoogte vraagt hij "en wat mag mevrouw de Rover dan wel mankeren?" Ik heb de neiging te zeggen "niets, ik kom alleen maar thee drinken", maar ik vertel hem rustig wat er is gebeurd. Hij gaat achter een bureau zitten en begint te schrijven. Dan gaat de telefoon en presteert hij het om een kwartier privé te bellen over zijn vakantie van vijf weken. Overmorgen gaat zijn vliegtuig. Eindelijk is het gesprek afgelopen. De "assistent" (want dat is hij) moet nog even in zijn aantekeningen kijken wat ik ook al weer mankeer en begint zó hardhandig op mijn borst te drukken, dat ik de neiging voel hem een schop te geven dat hij geen vliegtuig meer nodig heeft om op zijn bestemming te komen.
Ja, er moeten maar even foto's worden genomen. Na een paar minuten verschijnt er een fikse tante in wit broekpak, die me toebijt: "volg me maar".
Waar heb ik dat meer gehoord? O ja, Karel Doorman zei dat: "ik val aan, volg mij". Ze begint met grote passen aan een eindeloze gang, die mij halverwege doet hijgen" wilt u alstublieft wat langzamer lopen. Ik hou u niet bij." Zonder iets te zeggen houdt ze een beetje de pas in. Ik lijd in stilte. Gang door, lift in, andere gang door. Een glazen deur door die achter mij sluit. Een wachtkamer, wéér zitten.
Het broekpak verdwijnt in een kamer. Achter mij komen vader en zijn zoon. Zij kunnen niet door de deur en ik weet niet hoe het ding open moet, dus wachten zij op de gang. Het kind steunt zijn elleboog met zijn hand. Hij ziet groen van de pijn. Eindelijk komt de zuster terug, opent de deur en zegt mij in een aangrenzend kamertje mijn blouse uit te trekken. Dan kan de foto worden gemaakt. Ze duwt me hardhandig tegen een ijzeren plaat en ik voel een ander koud voorwerp in mijn rug. Zo sta ik als een nog te bakken tosti een paar seconden stil.
Dan is het gebeurd en mag ik in mijn eentje zien terug te komen naar de "dokter". Die gaat gewichtig in een andere hoek van de kamer mijn foto's zitten bekijken. Ik vraag of mijn borstbeen is gebroken. Hij schudt van nee, gekneusd dan, knikt van ja. Typisch hij sprak toch gewoon nederlands, zeker in die tussentijd verleerd! Er wordt nog iets toegevoegd aan de reeds gemaakte notities. De brief wordt dichtgeplakt en met een "dit is voor uw huisarts" aan me overhandigd. "Goeden middag en een prettige vakantie!" mijn stem is zwaar van sarcasme. Hij antwoordt niet.

Dan sta ik buiten, strompel naar de receptie om een taxi te bellen. Mijn, naar alle waarschijnlijkheid, verkreukelde gezicht doet de chauffeur zeggen "wacht even mevrouwtje, ik help u even in de auto". Het eerste vriendelijke woord deze middag en ik ben tot tranen geroerd. Maar inwendig ben ik ziedend. Een dichte enveloppe voor mijn huisarts, alsof ik een klein kind ben. Ik stop hem de volgende dag met een klein briefje in zijn bus. Mijn dokter heeft geen praktijk deze week, want hij moet z'n vliegbrevet halen! Als er iets bijzonders op de foto te zien was moet hij het me maar laten weten.
Heb niets meer gehoord, dus zal het wel loslopen. Mijn benen zijn inmiddels opgezet en blauw uitgeslagen. Ik kan mijn armen moeilijk bewegen vanwege mijn gekneusde borstbeen. Maar daar zijn toch pijnstillers voor he? en parasetamol heeft iedereen wel in huis. Binnen een week heb ik twee rekeningen. Eén van de chirurg (is geen chirurg aan te pas gekomen) en één van de foto's. Worden geen van beide vergoed door de verzekering. Eigen risico van ƒ 150,–.
En ik besef weer eens goed hoe rijk je bent, als je gezond mag blijven.

PUCK

Ouderen en de 700 miljard

De Ouderenorganisaties vinden dat de positie van gepensioneerden in de pensioenwetgeving en in de meeste pensioenregelingen onvoldoende tot zijn recht komt. Op de studiedag " Ouderen en de 700 miljard" (voorgesteld als het totale vermogen van de pensioenfondsen) hebben deskundigen op pensioengebied hun visie gegeven.
CONCLUSIE: "De Pensioen- en Spaarfondsenwet is op diverse punten toe aan een grondige actualisatie. Vooral de medezeggenschap van gepensioneerden moet beter worden geregeld."

"Onverdeeld vermogen"

Onder deze titel is onlangs een belangwekkend boekje verschenen. "Onverdeeld vermogen" biedt een terugblik op de inleidingen die door deskundigen zijn gehouden tijdens de Studiedag op 19 december 1995. Deze dag werd georganiseerd door het Coördinatieorgaan Samenwerkende Ouderenorganisaties (CSO).
De onderwerpen waren:
- De vele grijstinten in het inkomen en het vermogen van ouderen. Drs J. Klaus
- De aansturing van de pensioenregeling en het beheer van pensioenvermogens. H. Muller en C. Driessen
- Pensioen en actuariële zaken. J. Ruben
- De autonomie van de pensioenregeling en van de uitvoering daarvan door het pensioenfonds. Prof. mr Th.L.J. Bod
- Het recht van gepensioneerden op medebestuur van hun pensioenfondsen. Drs E. Nypels.

Aanvullende pensioenen

Aanvullend pensioen wordt belangrijker voor het inkomen van ouderen. Niet alleen omdat jongere ouderen over een langere periode aanvullend pensioen kunnen opbouwen, maar ook omdat andere inkomensbestanddelen afnemen, zoals de AOW die is achtergebleven bij de loonontwikkeling. In "Onverdeeld vermogen" wordt vooral de aandacht gericht op de aanvullende pensioenen.
De auteurs zijn:
Drs. J. Klaus is als demograaf verbonden aan de Universiteit van Utrecht. Hij is gespecialiseerd op het terrein van inkomen en levensloop.
H. Muller is lid van het FNV-bestuur en voorzitter van de commissie pensioenen van de Stichting van de Arbeid.
C. Driessen is hoofd van de afdeling Inkomen en Internationale Zaken van het FNV-bureau.
J. Ruben is directie-lid van Philipspensioenfondsen.
Prof. mr Th.L.J. Bod is vice-president in het gerechtshof te 's-Hertogenbosch, bijzonder hoogleraar ouderenrecht, in het bijzonder pensioenrecht, aan de Katholieke Universiteit Nijmegen en voorzitter van de Vereniging voor Pensioenrecht.
Drs. E. Nypels, oud-lid van de Tweede Kamer en oud-voorzitter van de vakorganisatie voor middelbaar en hoger personeel VHP; indertijd indiener van de initiatiefwet Medezeggenschap bij pensioenfondsen en recentelijk lid van de begeleidingscommissie voor de evaluatie van deze wet.
Samenstellend redacteur: drs Pieter Roelfsema (CSO)

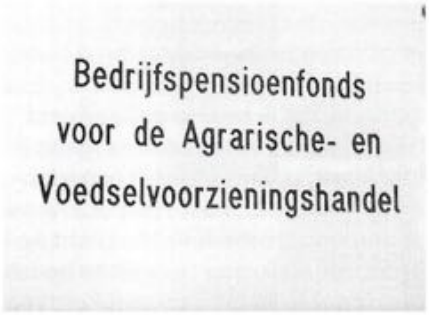

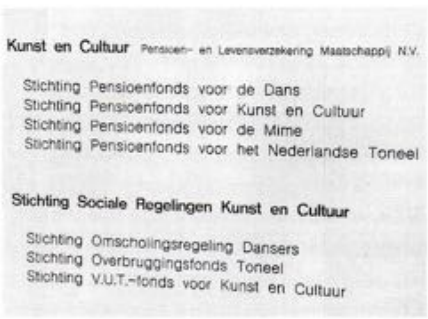

Conclusies

Voor de conclusie dat:
- de Pensioen- en Spaarfondsenwet op diverse punten aan een grondige actualisatie toe is, en
- vooral de medezeggenschap van gepensioneerden beter moet worden geregeld,

gelden, aldus de auteurs, onder meer de volgende overwegingen:

Autonomie

Bij pensioenfondsen die voor de financiering van de pensioenverplichtingen niet kunnen terugvallen op het arbeidsvoorwaardenoverleg, ligt het rendementsrisico bij de verzekerden. Voor het arbeidsvoorwaardenoverleg is de kous af met het maken van afspraken over nieuwe pensioentoezeggingen. Vaak kan het pensioenfonds echter nog wel een beroep doen op de werkgever(s) en werknemers, op het moment dat de pensioentoezegging moet worden nagekomen.
Werkgever(s) en werknemers zijn dan naast de pensioenverzekerden ook belanghebbenden bij het pensioenfonds. Dit is echter nog geen rechtvaardiging van de huidige praktijk, waarin werkgevers en werknemers volledig de dienst uitmaken bij het merendeel van de pensioenfondsen. Alle belanghebbenden behoren betrokken te worden bij de aanwijzing van het pensioenfondsbestuur.

Deelnemersraden

Gegeven de autonomie en eigen verantwoordelijkheid van pensioenfondsen is voor deelnemersraden bij pensioenfondsen het adviesrecht ontoereikend. Verzekerden behoren bestuursleden te kunnen aanwijzen en controleren. Doordat deelneming aan een pensioenfonds vaak wettelijk verplicht is, kan de verzekerde niet 'weglopen' als hij het niet eens is met het gevoerde beleid. Dit vormt een extra reden voor de overheid om verzekerden recht op medezeggenschap te geven.

Koopkracht-handhaving

Pensioenfondsen heb-

ben de zorg voor de koopkrachthandhaving van ingegane pensioenen. Door de relatieve toename van het aantal gepensioneerden neemt na het jaar 2010 de kans af, dat werkenden ruimte hebben om bij te dragen aan de indexering van ingegane pensioenen. Pensioenfondsen zullen met het oog hierop voorzorgsmaatregelen moeten nemen, bijvoorbeeld door overrente mede te bestemmen voor toekomstige indexering van pensioenrechten.

"Onverdeeld vermogen"

De lezingen zijn gebundeld in het boekje "ONVERDEELD VERMOGEN, inkomen van ouderen en medezeggenschap bij pensioenfondsen". Uitgegeven door Uitgeverij S.W.P., postbus 578, 3500 AN Utrecht. Ook via de boekhandel: ISBN 90. 6665.188.1. Voor betrokkenen op

het gebied van de pensioenregeling en belangstellenden die dagelijks trachten een weg te vinden in de vele kranten en tijdschriften, bij het volgen van discussie–panels etc. biedt dit boekje helder geredigeerde informatie. Het is een actuele leidraad bij het zoeken naar het antwoord op de vraag: "hoe is de positie van gepensioneerden bij pensioenfondsen?".

Ko.

Streek-bijzonderheden

"Prol"

Nog even en het is weer carnaval. Ik heb daar de beste herinneringen aan. Limburg en Brabant veranderen van gezicht. Getooid in mijn traditionele carnavalspak, zwarte pantalon, zwarte coltrui, zwarte bivakmuts en een "poezensnor", genoot ik van het hijsen van het mooswuuf op het Vrijthof, de kroegentocht door de Stokstraat, het kijken naar de grote optocht, maar ook het dweilen in een klein dorp in het Brabantse staat me nog vers in het geheugen.

Wat mij het meeste opviel was de saamhorigheid. Mijn Brabantse collega's sprakken zo onvervalst dialect, dat ik hen niet meer kon verstaan en daar stak mijn (in der haast) aangemeten zachte "g" schril bij af. Nochtans werd ik in de groep opgenomen en meegetroond een huis in, waar de voordeur van open stond en waar in de keuken naast een grote pan met een soort soep, een bord stond met de tekst "Hier staat een pan prol, eet ervan, maar maak de boel schoon bij vertrek". Onder volgt het recept. Vindt u het maar matig? Ga dan eerst een dag op straat zwalken, zing het hoogste lied, drink de nodige biertjes en ontdek om vier uur 's middags dat u sinds het ontbijt niet meer gegeten heeft. Succes verzekerd.

Alaaf!

Prol (voor ca 4 pers.)

2 l bouillon
75 gr rijst
3 aardappelen
500 gr prei en 2 uien
1 ons magere spekblokjes
1 rookworst
zout en peper.

Bouillon aan de kook brengen, prei en uien in ringen snijden. Aardappelen in blokjes plus de rijst, de prei en de uien in de bouillon in 25 min. gaar koken. Rookworst 15 min. in water wellen. Spek uitbakken en de knapperige blokjes door de soep roeren, afmaken met peper en zout. Geef de rookworst er apart bij met Brabants roggebrood of bruin brood. Prol is een maaltijdsoep.

PUCK

Kruiswoordpuzzel 2 . 1

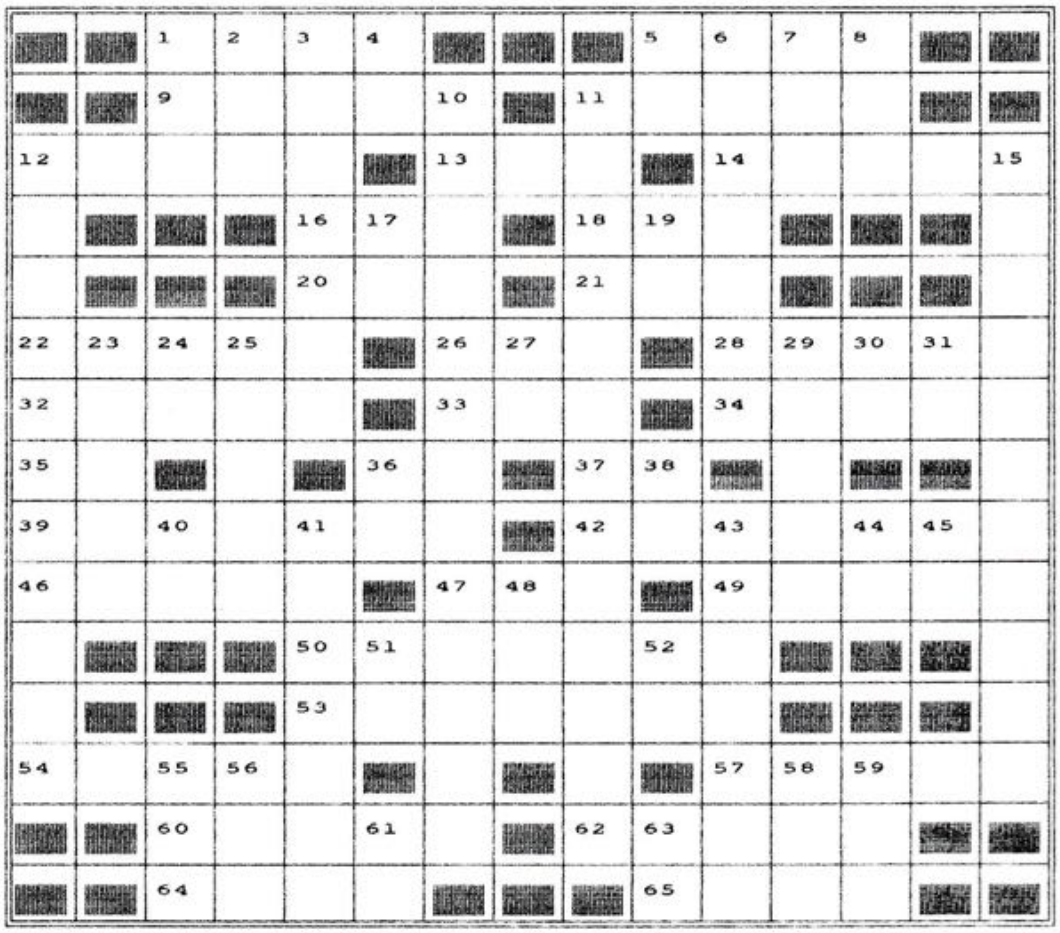

(C) Copyright TOPP Software 1991

Horizontaal
1. Lichaamsdeel. (4)
5. Schijngestalte. (4)
9. Strelen. (5)
11. Bijbelse figuur. (5)
12. Vragend voornaamwoord. (5)
13. Lichaamsdeel. (3)
14. Jongensnaam. (5)
16. Vrouwelijk (afk). (3)
18. Jongensnaam. (3)
20. Sportartikel. (3)
21. Meisjesnaam. (3)
22. Korting. (5)
26. Maaltijd. (3)
28. Partij in geding. (5)
32. Keukenartikel. (5)
33. Sier. (3)
34. Rivier in Nederland. (5)
35. Vogelprodukt. (2)
36. Opbergplaats. (2)
37. Ten bedrage van. (2)
39. Onderdanig. (7)
42. Onderwijzeres. (7)
46. Lasten. (5)
47. Duits lidwoord. (3)
49. Meisjesnaam. (5)
50. Opgeven. (7)
53. Kostbare steen. (7)
54. Onbepaald voornaamwoord. (5)
57. Strelen. (5)
60. Houvast. (5)
62. Tijdsaanduiding. (5)
64. Mesthoop. (4)
65. Sluiting. (4)

Verticaal
1. Deel van een huis. (3)
2. Schip. (3)
3. Beminde. (7)
4. Chemisch element. (2)
5. Noot. (2)
6. Oosterling. (7)
7. Plaats in Nederland. (3)
8. Loot. (3)
10. Siësta. (13)
11. Lid van een gezantschap. (13)
12. Gezien. (11)
15. Omverhalen. (11)
17. Schijngestalte (afk). (2)
19. Aardrijkskundige aanduiding (afk). (2)
23. Liefkozen. (5)
24. Uitroep van afkeer. (2)
25. Reptiel. (5)
27. Vreugderoep. (2)
29. Bomensoort. (5)
30. Chemisch element (afk). (2)
31. Boom. (2)
36. Chinese maat. (2)
38. Noot. (2)
40. Lidwoord. (2)
41. Vraagstuk. (7)
43. Muziekstuk. (7)
44. Windrichting (afk). (2)
45. Frans persoonlijk voornaamwoord. (2)
48. Insect. (3)
51. Het worde ingelast (afk). (2)
52. Voegwoord. (2)
55. Echtgenote. (3)
56. Brandgang. (3)
58. Op dezelfde datum (afk). (3)
59. Gebiedende wijs (afk). (3)
61. Voor de vuist (afk). (2)
63. Advocaat-Generaal (afk). (2)

Oplossingen vóór 1 februari a.s.
naar mevrouw G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag.
De winnaar ontvangt een cadeaubon.

Oplossing kruiswoordpuzzel "1–20", sept. '96.

Horizontaal
1. haaien. 7. baobab. 12. lader. 13. afgod. 15. ma. 17. lef. 18. ven. 19. bn. 20. alsmede. 23. aanblik. 25. agio. 26. ei. 27. al. 28. oesa. 29. reces. 31. snaar. 32. nn. 33. sabeldans. 35. ma. 36. ree. 37. gg. 39. eendenest (Sinds 1 aug. jl.: eendennest). 43. os. 45. eikel. 47. Baarn. 49. bron. 50. an. 51. eb. 53. abdij. 54. aardgas. 56. naailes. 58. af. 59. eel. 60. anp. 61. nl. 62. geest. 64. Arlon. 66. stilte. 67. esopet.

Verticaal
2. al. 3. aalmoes. 4. idee. 5. Eefde. 6. nr. 7. ba. 8. afval. 9. ogen. 10. bonbons. 11. ad. 14. Ankara. 15. Maarn. 16. algen. 19. bisam. 21. sic. 22. eiderdons. 23. aandenken. 24. Lea. 30. sa. 31. sn. 34. lee. 37. gebaar. 38. giraf. 39. eendeëi (eendenei, sinds 1 aug. jl.) 40. el. 41. sb. 42. taaipop. 43. orden. 44. snijsla. 46. kor. 48. abl. 50. Aalst. 52. baars. 55. geel. 57. Anlo. 62. gt. 63. te. 64. ae. 65. ne.

Er waren vele goede oplossingen. Bij loting werd winnaar dhr J.F.J.M. (Jan) Koens te Leiderdorp. Proficiat, de cadeaubon komt naar u toe.